

Bilag til beslutn. vedr. samfundstjeneste

syn til de tidsrum, hvori den dømte kan udføre samfundstjeneste.

12.2. En række sociale ydelser, herunder dagpenge efter lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring kan kun oppebæres af personer, der står til rådighed for arbejdsmarkedet. Det må tillægges afgørende betydning, at udførelsen af samfundstjeneste ikke medfører, at den dømte mister sociale ydelser, som han ellers ville være berettiget til. Både af denne grund og ud fra almindelige resocialiseringshensyn er det nødvendigt, at ordningen tilrettelægges så fleksibelt, at dømte, der er arbejdsløse, straks kan modtage et eventuelt tilbud om arbejde. Dette indebærer navnlig, at de tidspunkter, der er fastlagt for udførelsen af samfundstjeneste, må kunne ændres med kort varsel, hvis den dømte får tilladt arbejde, og denne mulighed bør på forhånd være tilkendegivet over for den dømte og de institutioner, der deltager i ordningen. På baggrund af en underhåndshenvendelse til arbejdsministeriet er det arbejdsgruppens opfattelse, at samfundstjeneste med en sådan fleksibel udførelse ikke vil være til hinder for, at de dømte oppebærer de ovennævnte sociale ydelser, såfremt de i øvrigt opfylder de almindelige betingelser herfor.

12.3. Arbejdsgruppen er ikke gået nærmere ind på spørgsmål om erstatning for den dømtes eventuelle skadegørende handlinger i forbindelse med samfundstjeneste. Arbejdsgruppen skal alene henlede opmærksomheden på, at der i tilknytning til kriminalforsorgens drøftelser med de institutioner, der deltager i ordningen, kan være anledning til at overveje mulighederne for særlige forsikringsordninger til dækning af eventuelle erstatningskrav.

13. Afsluttende bemærkninger

Arbejdsgruppen har i de foranstående afsnit angivet, hvorledes en forsøgsordning med samfundstjeneste i givet fald kunne udformes. Bortset fra at orientere sig om de praktiske muligheder for at tilvejebringe et tilstrækkeligt antal arbejdssteder har arbejdsgruppen imidlertid ikke ment at kunne foretage konkrete skridt til forberedelse af ordningen.

Arbejdsgruppen har af denne grund ikke haft drøftelser med de faglige organisationer. De arbejdsopgaver, som efter arbejdsgruppens anbefaling skal kunne udføres som samfundstjeneste, jfr. afsnit 10, er af en sådan karakter, at ordningen ikke vil lægge beslag på arbejdspladser, som ellers ville stå til rådighed for det almindelige arbejdsmarked. Arbejdsgruppen skal imidlertid henlede opmærksomheden på, at det alligevel vil kunne være hensigtsmæssigt, at ordningen drøftes med LO og arbejdsgiverforeningen, inden der tages endelig stilling til dens gennemførelse.

Som det fremgår af afsnit 2, består forsøgsordningen i, at man i København tilvejebringer de praktiske og administrative forudsætninger for at gennemføre vilkår om samfundstjeneste. I overensstemmelse hermed vil forsøgsordningens iværksættelse kunne ske ved, at justitsministeriet meddeler Københavns byret, at der fra en nærmere angiven dato vil være forudsætninger for at gennemføre samfundstjeneste i København.

Det vil næppe på forhånd være nødvendigt at tage endelig stilling til, hvorlænge forsøgsordningen skal løbe. Dette spørgsmål må i væsentlig grad afhænge af de erfaringer, der indvindes løbende, og af overvejelserne vedrørende indførelsen af samfundstjeneste som en selvstændig, lovbestemt sanktionsform. Arbejdsgruppen skal imidlertid anbefale, at der foreløbig sigtes mod en nærmere vurdering af ordningen efter en 1-årig periode.

Arbejdsgruppen skal i den forbindelse fremhæve vigtigheden af, at kriminalforsorgens administration af ordningen tilrettelægges på en sådan måde, at forsøgets forløb kan følges løbende og således, at der meget hurtigt efter udløbet af en 1-årig periode kan foretages en nærmere vurdering af de indvundne erfaringer.

En opgørelse over ordningens forløb i en 1-årig periode vil kunne belyse en række spørgsmål vedrørende de praktiske muligheder for at anvende samfundstjeneste under danske forhold, herunder i hvilket omfang de dømte, der omfattes af ordningen, er i stand til at gennemføre arbejdsforpligtelser, hyppigheden af ny kriminalitet i afviklingsperioden, hvilke arbejdsopgaver der er mest egnede for samfundstjeneste, de dømtes reaktion på at gennemføre arbejdsforpligtelsen o.s.v.